

34ste vergadering

Dinsdag 26 juni 2001

Aanvang 13.30 uur

Voorzitter: Korthals Altes

Tegenwoordig zijn 68 leden, te weten:

Baarda, De Beer, Van de Beeten, Bemelmans-Videc, Van den Berg, Bierman, Bierman-Beukema toe Water, De Blécourt-Maas, De Boer, Boorsma, Braks, Van den Broek-Laman Trip, Van Bruchem, Castri-cum, Doesburg, Dölle, Dupuis, Van Eekelen, Van Gennip, Ginjaar, Hessing, Van Heukelum, Hofstede, Holdijk, Van den Hul-Omta, Jaarsma, De Jager, Ketting, Kneppers-Heijnert, Kohnstamm, Korthals Altes, Van der Lans, Van Leeuwen, Lemstra, Lodders-Elfferich, Luijten, Lycklama à Nijeholt, Pastoor, Pitstra, Platvoet, Le Poole, Pormes, Rabbinge, Rensema, Roscam Abbing-Bos, Rosenthal, Ruers, Van Schijndel, Schuurman, Schuyer, Stekelenburg, Stevens, Swenker, Tan, Terlouw, Van Thijn, Timmerman-Buck, Varekamp, Ter Veld, Veling, De Vries, Van Vugt, Walsma, Werner, Witteveen, Woldring, De Wolff, Wolfson en Wöltgens,

en de heren Brinkhorst, minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij en Van Boxtel, minister voor het Grote Steden- en Integratiebeleid.

□

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Eversdijk, Van der Linden, Jurgens en Zwerver, wegens verblijf buitenslands.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Op zaterdag 16 juni jongstleden overleed Wim Thomassen op ruim 91-jarige leeftijd. Zijn leven kende duidelijke markeringen, hoe gelijkmatig Wim Thomassen – als politieke bestuurder – daarover soms zelf berichtte. Wim Thomassen stamde uit een traditioneel "rood nest". Zijn vader was een trouw SDAP'er, met de gave van het woord; dat had zijn zoon Wim dus niet van een vreemde. De vader was lid van provinciale staten van Noord-Holland, een lidmaatschap dat zijn zoon eveneens zou bekleden, en wel van juli 1954 tot mei 1958.

Wim Thomassen is te Amsterdam geboren, maar vond het hoogtepunt van zijn bestuurlijke loopbaan in Rotterdam, als burgemeester van die stad van april 1965 tot november 1974. Wij gedenken Thomassen hier omdat hij van begin november 1961 tot mei 1971 lid was van deze Kamer. Er zijn langdurige periodes waarin de burgemeesters van Amsterdam en Rotterdam lid van deze Kamer waren. Ook Thomassen trof hier zijn Amsterdamse ambtgenoot, in dezelfde fractie. Als Eerste-Kamerlid hield hij zich bezig met verkeer en waterstaat, ruimtelijke ordening en defensie. Over het begrotingshoofdstuk Defensie sprak Thomassen op 15 mei 1962 zijn maidenspeech uit. Veel, soms gevoelige, personele zaken passeerden de revue. Een ervan kwam hem, tot zijn verbazing, aan het eind van zijn maidenspeech op een interruptie van het lid Van Riel te staan. Daarmee was zijn entree in de Kamer meteen gemarkeerd. In datzelfde jaar nam hij deel aan het debat over begrotingshoofdstuk VII-B van Binnenlandse Zaken. Niet velen zullen meer weten dat dit de binnenlandse component was van Nederlands Nieuw-Guinea, dat overigens vooral in buitenlands

perspectief besproken werd. Wie dat debat terugleest, onder de schaduw van het plan-Bunker, ziet bezorgdheid over de toekomst van dit gebiedsdeel. Thomassen deelde deze bekommernis.

Wim Thomassen hield van structuren, en vooral van structuren die werkgelegenheid opleverden. Hij droeg daarin de sporen van zijn jeugd en opleiding. In de jaren dertig had hij gezien hoe cruciaal werkgelegenheid voor land en werknemer was. In zijn opleiding had hij in eerste aanleg na de HBS werktuigbouwkunde gestudeerd aan de MTS, hetgeen hem goed van pas kwam toen hij in de oorlogsjaren een tijd lang verbonden was aan de "sociale afdeling" van de Hoogovens, een bedrijf dat hij lang een warm hart zou blijven toedragen. Na de MTS volgde hij de kweekschool – zijn vader was hoofdonderwijzer geweest – waarna hij onderwijzer was te Amsterdam, Zaandam, Wieringen en Hoensbroek, tot 1 januari 1936. Daarop sloot zijn politiek-bestuurlijke loopbaan aan, onderbroken door de oorlogsjaren, waarin hij, na een periode van gevangenschap en onderduiking, redacteur was van de verzetsbladen *Je Maintiendrai*, *Vrij Nederland* en *Christofoor*.

Na de oorlog zette hij zijn politiek-bestuurlijke functies voort, die hij als secretaris van de AJC had ingezet aan het begin van de Tweede Wereldoorlog. Eerst als secretaris van de platformorganisatie van de Nederlandse Volksbeweging tot februari 1946. Dit paste in zijn streven het socialisme te doen heen breken door zijn ideologische grenzen. Van februari 1946 tot mei 1948 diende hij de Partij van de Arbeid als secretaris en was hij vrijwel tegelijkertijd lid van de Tweede Kamer. Zijn aanleg voor het